θησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα
ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.
20 Ω Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπό-
μενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς
21 ψευδωνύμου γνώσεως· ἣν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πί-
στιν ἠστόχησαν. Η χάρις μετὰ σοῦ. ° ἀμήν.

Προς τιμοθεον πρωτη εγραφη απο λαοδικειας ητις εστι
μητροπολις φρυγιας της πακατιανης.

19 αἰωνίου] ὄντως β 20 παρακαταθήκην] παραθήκην β
¶ κενοφωνίας] καινοφωνίας ε 21 ἀμὴν] ᾽ α

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

1 Π Αῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ
2 κατ᾽ ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ, τιμοθέῳ
ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
πατρὸς καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

3 Χ άριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθα-
ρᾷ συνειδήσει· ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν
4 ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
5 μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ· ὑπό-
μνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴ-
κησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου εὐνείκῃ,
6 πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. Δι᾽ ἣν αἰτίαν ἀναμι-
μνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ
7 διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σω-
8 φρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν,
μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ

1 εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεȣ̃, τȣ̃ σώσαντος ἡμᾶς καὶ κα-
9 λέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, ȣ̆ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ᾽
ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν χριστῷ ἰησȣ̃
πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας
10 τȣ̃ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃, καταργήσαντος μὲν τὸν
θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, διὰ τȣ̃
εὐαγγελίȣ, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ δι-
11 δάσκαλος ἐθνῶν· δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ᾽
12 ȣ̆κ ἐπαισχύνομαι. οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μȣ φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν
ἡμέραν. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων, ὧν παρ᾽ ἐμȣ̃
13 ἤκȣσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν χριστῷ ἰησȣ̃· τὴν κα-
14 λὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίȣ τȣ̃ ἐνοικȣ̃ντος
ἐν ἡμῖν. Οἶδας τȣ̃το, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάν-
15 τες οἱ ἐν τῇ ἀσίᾳ, ὧν ἐστι φύγελος καὶ ἑρμογένης. Δῴη
16 ἔλεος ὁ κύριος τῷ ὀνησιφόρȣ οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέ-
ψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν μȣ ȣ̆κ ἐπηισχύνθη, ἀλλὰ γενόμε-
17 νος ἐν ῥώμῃ, σπȣδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δῴη αὐ-
18 τῷ ὁ κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίȣ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
καὶ ὅσα ἐν ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ ȣ̆ν τέκνον μȣ, ἐνδυναμȣ̃ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν χριστῷ
ἰησȣ̃· καὶ ἃ ἤκȣσας παρ᾽ ἐμȣ̃ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
2 ταῦτα παράθȣ πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ
3 ἑτέρȣς διδάξαι. σὺ ȣ̆ν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώ-
4 της ἰησȣ̃ χριστȣ̃. ȣ̆δεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τȣ̃
5 βίȣ πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. ἐὰν δὲ
καὶ ἀθλῇ τις, ȣ̆ στεφανȣ̃ται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.
6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβά-
7 νειν. νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
8 Μνημόνευε ἰησȣ̃ν χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρμα-
9 τος δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μȣ· ἐν ᾧ κακοπαθῶ
μέχρι δεσμῶν, ὡς κακȣ̃ργος· ἀλλ᾽ ὁ λόγος τȣ̃ θεȣ̃ ȣ̆
10 δέδεται. διὰ τȣ̃το πάντα ὑπομένω διὰ τȣ̀ς ἐκλεκτȣ̀ς, ἵνα
καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν χριστῷ ἰησȣ̃, μετὰ δόξης
11 αἰωνίȣ. πιστὸς ὁ λόγος. εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συ-
12 ζήσομεν· | εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνή-

11 ἐθνῶν]' ε 12 & 14 παραθήκην] παρακαταθήκην ε

13 μεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος
14 πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα
ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου, μὴ λο-
γομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.
15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην
16 ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς
δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκό-
17 ψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν
18 ἕξει· ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ Φίλητος, | οἵτινες περὶ τὴν
ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι,
19 καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν. ὁ μέν τοι στερεὸς θεμέλιος
τοῦ θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην, Ἔγνω Κύριος
τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομά-
20 ζων τὸ ὄνομα Κυρίου· ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα,
21 καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον,
καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμα-
22 σμένον. Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμέ-
23 νων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας· Τὰς δὲ μωρὰς καὶ
ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας·
24 δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάν-
25 τας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, | ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς
ἀντιδιατιθεμένους· μή ποτε δῷ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς
26 ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.
3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
2 χαλεποί. ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι,
ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
3 ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, | ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρα-
4 τεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, | προδόται, προπετεῖς, τε-
5 τυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, | ἔχοντες μόρ-
φωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. καὶ τού-
6 τους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τοὺς οἰ-

II. 13 μένει] μενεῖ e 19 Κυρίου] χριστοῦ e 21 καὶ]

19 Num. 16, 5. 21. 24. 26. 45.

κίας

κίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτί-
αις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, | πάντοτε μανθάνον- 7
τα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμε-
να. ὃν τρόπον δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς ἀντέστησαν μωσῇ, 8
οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατε-
φθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. ἀλλ' οὐ προ- 9
κόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶ-
σιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς 10
μοι τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ
μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, | τοῖς διωγμοῖς, 11
τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν ἀντιοχείᾳ, ἐν ἰκονίῳ,
ἐν λύστροις, οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρ-
ρύσατο ὁ κύριος, καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν 12
ἐν χριστῷ ἰησοῦ, διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι 13
καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλα-
νώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς 14
παρὰ τίνος ἔμαθες, | καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμ- 15
ματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πί-
στεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠ- 16
φέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρ-
θωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ 17
τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἰη- 4
σοῦ χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· κήρυξον τὸν λό- 2
γον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, πα-
ρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. ἔσται γὰρ 3
καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδα-
σκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας 4
τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.
Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγε- 5
λιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπέν- 6
δομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε· τὸν 7
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πί-
στιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέ- 8
φανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ

III. 8 ἰαμβρῆς] μαμβρῆς δ 16 καὶ] ἃ

δίκαιος κριτὴς, ὃ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγα-
πηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9.10 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως. Δημᾶς γάρ με
ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπο-
ρεύθη εἰς θεσσαλονίκην· κρήσκης εἰς ° γαλατίαν, τίτος
11 εἰς δαλματίαν· | λουκᾶς ἐστι μόνος μετ᾽ ἐμοῦ· μάρκον
ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς
12.13 διακονίαν. τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς ἔφεσον. Τὸν φαι-
λόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν τρωάδι παρὰ κάρπῳ, ἐρχόμενος φέ-
14 ρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξαν-
δρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώη αὐ-
15 τῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ φυλάσσε,
16 λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ
μου ἀπολογίᾳ ἀδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με
17 ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη· | ὁ δὲ κύριός μοι πα-
ρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι᾽ ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πλη-
ροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ
18 στόματος λέοντος· καὶ ῥύσεταί με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρά-
νιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

19 Ἀσπάσαι πρίσκαν καὶ ἀκύλαν, καὶ τὸν ὀνησιφόρου οἶ-
20 κον. ἔραστος ἔμεινεν ἐν κορίνθῳ· τρόφιμον δὲ ἀπέλι-
21 πον ἐν μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλ-
θεῖν. Ἀσπάζεταί σε εὔβουλος, καὶ πούδης, καὶ λίνος,
καὶ κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ο κύριος ἰησοῦς χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χά-
ρις μεθ᾽ ὑμῶν. ° ἀμήν.

Προς τιμοθεον δευτερα της εφεσιων εκκλησιας πρωτον
επισκοπον χειροτονηθεντα εγραφη απο ρωμης οτε εκ
δευτερου παρεστη παυλος τω καισαρι νερωνι.

IV. 8 πᾶσι]' ε 10 γαλατίαν] γαλλίαν γ
22 χριστὸς] ' β ¶ ἀμὴν] ' β